

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตภาคตะวันออก
EXPLORING THE FACTORS AFFECTING THE USE OF UNDERGRADUATED
UNIVERSITY STUDENT'S POSITIVE AND NEGATIVE ACHIVEMENT
BEHAVIOR IN PUBLIC UNIVERSITIES IN THE EASTERN REGION.

กุลวีร์ จิตรบรรพต¹
สุพิมพ์ ศรีพันธ์วรกุล²
พุลพงษ์ สุขสว่าง³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาคตะวันออก จำแนกตามลักษณะของบุคคล ได้แก่ เพศ และชั้นปี 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรลักษณะของบุคคล ตัวแปรการแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ และตัวแปรการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม 3) เพื่อสร้างสมการทำนายตัวแปรพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาคตะวันออกได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐ ในภาคตะวันออก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) และมีนักศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 456 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม การแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุดการมีสติรู้ผิดชอบ และการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม เครื่องมือมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ การวิเคราะห์ค่าเปรียบเทียบโดยใช้โปรแกรม SPSS ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.80 Student Edition

¹ มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

² รองศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

³ อาจารย์ ดร. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกพบว่าพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกัน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าทุกชั้นปี ส่วนพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าเพศหญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าทุกชั้นปี

2. ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรลักษณะของบุคคล ตัวแปรการแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ และตัวแปรการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรเกณฑ์มากที่สุด คือ ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ ส่วนพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรเกณฑ์มากที่สุด คือ ตัวแปรเพศชาย

3. สมการทำนายตัวแปรพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบ

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{Positive} = 1.16 + 0.27(\text{DLevel3})^* + 0.07(\text{Maximize})^* + 0.47(\text{Conscience})^* + 0.07(\text{Fairness})^*$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Positive}} = 0.16Z^*_{\text{DLevel3}} + 0.11Z^*_{\text{Maximize}} + 0.56Z^*_{\text{Conscience}} + 0.11Z^*_{\text{Fairness}}$$

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{Negative} = -0.35 + 0.80(\text{Male})^* + 0.63(\text{DLevel1})^* + 0.57(\text{Level3})^* + 0.32(\text{Maximize})^*$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Negative}} = 0.29Z^*_{\text{Male}} + 0.21Z^*_{\text{DLevel1}} + 0.18Z^*_{\text{DLevel3}} + 0.24Z^*_{\text{Maximize}}$$

คำสำคัญ : พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก, พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ, การแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด, การมีสติรู้ผิดชอบ, การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม

Abstract

The purpose of this research were to 1) compare the Positive Achievement Behavior and Negative Achievement Behavior of undergraduate university students in public universities in the eastern classified by gender and year of study of the students, 2) to analyze the relationship between several independent variable of character of person, Maximization, Conscientiousness and Distributive Fairness, and 3) to create equations to predict the Positive Achievement Behavior and Negative Achievement Behavior of undergraduate university students in public universities

in the eastern region. The sample consisted of 456 undergraduate university students of semester 1,2012 in public universities in the eastern region which derived from Multi-Stage Random Sampling. Research instrument composes of surveying questionnaires the surveys which collect the personal information, Positive Achievement Behavior, Negative Achievement Behavior, Maximization, Conscientiousness and Distributive Fairness. The research instrument is 7-point Likert-type scale and complied the data were using SPSS program for windows. These data were then reported in descriptive Statistics which were Means, Standard Deviation, Correlation coefficient of variances, Multiple regression Analysis and a Causal Analysis Model by LISREL program.

The Results of the study were follows:

1. As the result of the comparison of the Positive Achievement Behavior and Negative Achievement Behavior of undergraduate university students in the public universities in the eastern region as classified by gender and year of study of the students, it was found as following:

- The Positive Achievement Behavior of both male and female students were found of being indifferent and Positive Achievement Behavior of first year students was found of being less than the ones of the upper classmen.

- The Negative Achievement Behavior was found more in male students than in female students and also was found more in first year students than in other classes

2. As regards the multiple correlation between independent variable such as character of person, Maximization, Conscientiousness and Distributive Fairness, it was found as following:

- The Conscientiousness was found mostly related with Positive Achievement Behavior

- Male students were found mostly related with Negative Achievement Behavior.

3. Equations created to for predict the Positive Achievement Behavior and Negative Achievement Behavior are:

Positive Achievement Behavior

The multiple regression equation for raw scores is

$$Positive = 1.16 + 0.27(DLevel3) + 0.07(Maximize) + 0.47(Conscience) + 0.07(Fairness)$$

The multiple regression equation for standard scores is

$$\hat{Z}_{\text{Positive}} = 0.16Z_{\text{DLevel3}} + 0.11Z_{\text{Maximize}} + 0.56Z_{\text{Conscience}} + 0.11Z_{\text{Fairness}}$$

Negative Achievement Behavior

The multiple regression equation for raw scores is

$$\text{Negatave} = -0.35 + 0.80(\text{Male}) + 0.63(\text{DLevel1}) + 0.57(\text{DLevel3}) + 0.32(\text{Maximize})$$

The multiple regression equation for standard scores is

$$\hat{Z}_{\text{Negative}} = 0.29Z_{\text{Male}} + 0.21Z_{\text{DLevel1}} + 0.18Z_{\text{DLevel3}} + 0.24Z_{\text{Maximize}}$$

Keywords : Positive Achievement Behavior, Negative Achievement Behavior, Maximization, Conscientiousness, Distributive Fairness

บทนำ

มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ และความต้องการนี้มีอยู่ตลอดเวลาเป็นกระบวนการที่ไม่มีที่สิ้นสุดเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเกิดขึ้นมาแทนที่ มนุษย์พยายามสนองความต้องการของตนเพื่อความอยู่รอดและความสำเร็จในชีวิต ไม่ใช่แค่เราเท่านั้นที่ต้องการความสำเร็จในชีวิต ทุกคนมีความต้องการความสำเร็จในชีวิตด้วยกันทั้งนั้น ความต้องการของแต่ละคนแสดงออกมาในรูปแบบพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบใดก็จะช่วยให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ต้องการ (Maslow. 1980 อ้างถึงใน เนตรนภา เดชหัสติน. 2553) พฤติกรรมจะแสดงออกมาโดยมีแรงจูงใจมุ่งผลสัมฤทธิ์มีทั้งด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี โดยพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกที่แสดงถึง การมีความพยายามที่มากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในตนเอง คนที่มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกมักจะดีกว่า (เก่งกว่า) ประสบความสำเร็จในชีวิตได้เร็วกว่า เนื่องจากเป็นคนรับผิดชอบ ทำงานมีการวางแผน ตั้งเป้าหมายสูงและพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบที่แสดงถึง ความเห็นแก่ตัว เสแสร้งเพื่อทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง จะแสดงออกมาด้วยความก้าวร้าว คนที่มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบก็อาจจะประสบความสำเร็จในชีวิต แต่คนที่มีพฤติกรรมเหล่านั้นจะมุ่งแสวงหาสิ่งที่ต้องการโดยไม่สนใจผลกระทบอื่นๆ ที่แสดงว่ามีความโลภและร้ายกาจอย่างเห็นได้ชัด (Eric G.Kirbyet,al. 2010)

ในการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ ทฤษฎีการตัดสินใจ Simon (1955) ซึ่งพบว่า การตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อการเอาชนะผู้อื่นส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบของ Costa & Mcrae (1992) กล่าวว่า ลักษณะบุคลิกภาพด้านการมีสติรู้ผิดชอบส่งผลถึงพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทฤษฎีดุลยภาพของอดัมส์ Adams'Equity Theory (2007) พบว่า ถ้าบุคคลนั้นรับรู้ว่าผลตอบแทน

ที่จะได้มาจากกระบวนการที่มีความยุติธรรม บุคคลนั้นก็จะยอมรับ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรม มุ่งผลสัมฤทธิ์ และจากการศึกษาของ Rariv and Netz (2007) พบว่าเพศส่งผลต่อพฤติกรรม มุ่งผลสัมฤทธิ์ Duda and Tappe (1998) พบว่าอายุส่งผลถึงพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยได้ศึกษากับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย แบ่งตามช่วงชั้น รวมทั้งทฤษฎีพัฒนาตนเอง Erikson (1968) อ้างถึงใน ไพลิน ปุกมะ (2550) พบว่าความต้องการของวัยรุ่นผู้ใหญ่นั้น เป็นช่วงที่มีลักษณะชอบ การแข่งขัน มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต ตามแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการ ชีวิต นอกจากนี้มีผลการวิจัยในด้านเพศมีการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรม 3 ด้านของกลุ่ม ตัวอย่าง 460 คน ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความอดุสาหะ ด้านความเมตตา พบว่า เพศชายมีความซื่อสัตย์น้อยกว่าเพศหญิง โดยให้เหตุผลว่า หากทุจริตแล้วเกิดประโยชน์กับตัวเองก็ ยอมรับได้ (สุธิดา ชัยรุ่งเรือง, 2552) ด้านชั้นปี พบว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีนั้นแตกต่างกันออกไป ตามพัฒนาการของวัยและสภาพแวดล้อม (ทองเรียน อมรัชกุล, 2551) โดยอธิบายว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีลักษณะหวังความสำเร็จในเชิงวิชาการ ต้องการความเข้าใจตนเอง แสวงเอกลักษณ์ของตนเอง มีความเป็นมิตร ผูกพันกับเพื่อนและชอบรวมกันเป็นกลุ่ม นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีลักษณะมัก เกิดความไม่พอใจในมหาวิทยาลัย บางครั้งอาจเบื่อและรู้สึกเฉยๆ ไม่ยินดี ยินร้ายกับสภาพทั่วไป นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นเอกลักษณ์ความเป็นอยู่เฉพาะกลุ่มสูงมาก มีความคิดเห็นแตกแยกน้อย ค่านิยมคล้ายคลึงกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มให้ความสนใจนอก มหาวิทยาลัย ไม่สนใจวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของนิสิตไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนิสิตเอง สนใจแต่เรื่องส่วนตัว

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม มุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบ จำแนกตามลักษณะของบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี และวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พหุคูณระหว่างตัวแปรลักษณะของบุคคล ตัวแปรการแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด ตัวแปรการมีสติรู้ ผิดชอบ และตัวแปรการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม เพื่อสร้างสมการทำนายตัวแปรพฤติกรรม มุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบ รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิง บวกและเชิงลบของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาค

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามลักษณะของ บุคคล ได้แก่ เพศและชั้นปี
2. เพื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรลักษณะของบุคคล ตัวแปรการ แสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ และตัวแปรการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม

3. เพื่อสร้างสมการทำนายตัวแปรพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาคตะวันออกเฉียง

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐภาคตะวันออกเฉียง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 66,280 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 456 คน ซึ่งได้มาจากการกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรพยากรณ์มี 9 ตัว ได้แก่ ตัวแปรลักษณะบุคคล (เพศ ชั้นปี ซึ่งจำแนกดังนี้ เพศชาย เพศหญิง ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4), การแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด, การมีสติรู้ผิดชอบ, การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม

ตัวแปรเกณฑ์ 2 ตัว ได้แก่ พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก และพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 7 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุดแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน จำนวนทั้งหมด 76 ข้อ ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม, ตอนที่ 2 พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกพัฒนามาจากแบบสอบถามของ Hwang et al. (2002), ตอนที่ 3 พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบพัฒนามาจากแบบสอบถามของ Hwang et al. (2002), ตอนที่ 4 การแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุดพัฒนามาจากแบบสอบถามของ Schwartz et al. (2002), ตอนที่ 5 การมีสติรู้ผิดชอบพัฒนามาจากแบบสอบถามของ Goldberg et al. (2006) และตอนที่ 6 การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรมพัฒนามาจากแบบสอบถามของ Colquitt et al. (2001)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สถิติในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ของข้อความแต่ละข้อ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และปรับข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป และวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ (Cronbach) เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งค่าความเที่ยงต้องไม่ต่ำกว่า 0.75

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ข้อมูลที่ได้นามาวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาตรีจำแนกตามลักษณะของบุคคลได้แก่ เพศ และชั้นปี โดยในการเปรียบเทียบ เพศชายกับเพศหญิง ใช้วิเคราะห์ด้วย independent T-Test ส่วนชั้นปี ประกอบด้วย ชั้นปี 1, ชั้นปี 2, ชั้นปี 3, ชั้นปี 4 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบกันมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ค่า ANOVA โดยหา และใช้ วิเคราะห์ทีละคู่ (pairwise comparisons) เพื่อทดสอบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม

3.2 นำตัวแปรเพศและชั้นปีมากำหนดเป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable)

3.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เป็นการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้โปรแกรม SPSS (เพื่อนำไปใช้ในโปรแกรม LISREL)

3.4 วิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (Enter) เพื่อให้ได้สมการทำนายพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยใช้โปรแกรม LISREL

3.5 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ที่เปลี่ยนแปลงระหว่างสมการถดถอยพหุคูณตั้งต้นกับสมการถดถอยพหุคูณที่ปรับใหม่ โดยใช้สถิติ F-ratio ดังนี้ (Schumacher & Lomax, 2004)

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกเมื่อจำแนกตามลักษณะของบุคคล ได้แก่ เพศและชั้นปี พบว่า พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกัน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกน้อยกว่าทุกชั้นปี ส่วนพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าเพศหญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าทุกชั้นปี (ดังแสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศ
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ เพศหญิง เพศชาย T

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์	เพศหญิง		เพศชาย		T
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก	3.67	0.83	3.6	0.64	1.03
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ	1.19	1.06	2.05	1.52	-6.99*

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามชั้นปี

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		T
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก	3.46	0.64	3.62	0.81	3.83	0.8	3.62	0.66	4.96*
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ	1.98	1.31	1.37	1.21	1.88	1.57	1.26	1.27	8.34*

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก (Positive) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การมีสติรู้ผิดชอบ (Conscience), การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม (Fairness), การแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด (Maximize), ระดับชั้นปีที่ 3 (DLevel3) และระดับชั้นปีที่ 1 (DLevel1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.66, 0.42, 0.36, 0.16 และ -0.14 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ (Negative) ปรากฏว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ (Negative) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศชาย (Dgender), การแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด (Maximize), ระดับชั้นปีที่ 1 (DLevel1), การมีสติรู้ผิดชอบ (Conscience) การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม (Fairness), ระดับชั้นปีที่ 3 (DLevel3) และระดับชั้นปีที่ 2 (DLevel2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.31, 0.29, 0.15, 0.12, 0.12, 0.11 และ -0.11 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตัวแปรทำนาย พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก ปรากฏว่า ตัวแปรลักษณะบุคคล นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (Dlevel 3) ตัวแปรการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด

(Maximize) ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ (Conscience) ตัวแปรการรับรู้ถึงความยุติธรรม (Fairness) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก ได้ร้อยละ 48 (ดังแสดงในตาราง 3)

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตัวแปรทำนายพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ ปรากฏว่า ตัวแปรลักษณะบุคคล เพศชาย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (Dlevel 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (Dlevel 3) ตัวแปรการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด (Maximize) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ ได้ร้อยละ 21 (ดังแสดงในตาราง 3)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตัวแปรทำนายพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบที่มีความสามารถในการทำนาย

ตัวแปรเกณฑ์	ตัวแปรทำนาย	B	SE b	β
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก	Constant	1.16	0.14	
	เพศชาย (Dgender)	-	-	-
	ชั้นปีที่ 1 (DLevel1)	-	-	-
	ชั้นปีที่ 2 (DLevel2)	-	-	-
	ชั้นปีที่ 3 (DLevel3)	0.27	0.06	0.16*
	การแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด (Maximize)	0.07	0.03	0.11*
	การมีสติรู้ผิดชอบ (Conscience)	0.47	0.03	0.56*
	การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม(Fairness)	0.07	0.03	0.11*
Chi-Square=4.75 P-value=0.35 df= 3 R square=0.48 R=0.70				
พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ	Constant		-0.35	0.23
	เพศชาย (Dgender)	0.80	0.12	0.29*
	ชั้นปีที่ 1 (DLevel1)	0.63	0.14	0.21*
	ชั้นปีที่ 2 (DLevel2)	-	-	-
	ชั้นปีที่ 3 (DLevel3)	0.57	0.14	0.18*
	การแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด (Maximize)	0.32	0.05	0.24*
	การมีสติรู้ผิดชอบ (Conscience)	-	-	-
	การรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม(Fairness)	-	-	-
Chi-Square=1.72 P-value=0.64 R square=0.21 R=0.46				

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการทำนายตัวแปรพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก และเชิงลบได้ดังนี้

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{Positive} = 1.16 + 0.27(\text{DLevel3})^* + 0.07(\text{Maximize})^* + 0.47(\text{Conscience})^* + 0.07(\text{Fairness})^*$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Positive}} = 0.16Z^*_{\text{DLevel3}} + 0.11Z^*_{\text{Maximize}} + 0.56Z^*_{\text{Conscience}} + 0.11Z^*_{\text{Fairness}}$$

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{Negative} = -0.35 + 0.80(\text{Male})^* + 0.63(\text{DLevel1})^* + 0.57(\text{DLevel3})^* + 0.32(\text{Maximize})^*$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Negative}} = 0.29Z^*_{\text{Male}} + 0.21Z^*_{\text{DLevel1}} + 0.18Z^*_{\text{DLevel3}} + 0.24Z^*_{\text{Maximize}}$$

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและในกำกับของรัฐ จำแนกตามเพศ และชั้นปี

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก ในภาพรวมพบว่า เพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน และในด้านของชั้นปี พบว่ามีในภาพรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกน้อยกว่าทุก

ชั้นปี เนื่องจากคนเราเรียนรู้ความต้องการจากสังคม ความต้องการจึงถูกก่อตัวและพัฒนาตลอดช่วงชีวิตของแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Duda&Tappe (1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอายุ พบว่านักศึกษาปี 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกน้อยกว่าชั้นปีอื่น เนื่องจากคนที่มีอายุน้อยยังไม่มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน งานวิจัยของ Eric G.Kirby et. AL. (2010) พบว่า ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ ในภาพรวมพบว่าเพศชายกับเพศหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเพศชายมีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ Rariv and Netz (2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าเพศชายโดยให้เหตุผลว่า เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะเสี่ยงเท่าเพศชาย ในด้านของชั้นปี พบว่ามีในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าทุกชั้นปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน ศิริสัมพันธ์ และคณะ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด เช่น ไม่ชอบคณะที่เรียน ไม่รู้วิธีเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน กังวลเกี่ยวกับการสอบ จนนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ประสบกับปัญหาในเรื่องของการปรับตัวและวิธีการเรียน ทำให้มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าทุกชั้นปี

2. ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรลักษณะของบุคคล ตัวแปรแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ และตัวแปรการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกมากที่สุดคือ ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ ซึ่งจากทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบของ Costa & Mcrae (1992) กล่าวว่า ลักษณะบุคลิกภาพด้านการมีสติรู้ผิดชอบ ส่งผลถึงพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ในเชิงบวก เนื่องด้วยคนที่มีสติรู้ผิดชอบจะมีลักษณะของการระวังไม่ให้ผิดพลาดลักษณะที่แสดงถึงความสามารถ (Competence) ความเป็นระเบียบ (Order) การมีความรับผิดชอบในหน้าที่ (Dutifulness) การมีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Striving) การมีวินัยในตนเอง (Self-discipline) และความรอบคอบ (Deliberation) บุคคลที่มีลักษณะของการมีสติรู้ผิดชอบเป็นคนที่มีความเข้มแข็งในการทำงานและมีความต้องการสูงในการที่จะประสบความสำเร็จ ตัวแปรการรับรู้ถึงความยุติธรรมจากทฤษฎีดุลยภาพของอดัมส์ Adams' Equity Theory (2007) พบว่า ถ้าบุคคลนั้นรับรู้ว่าผลตอบแทนที่จะได้มาจากกระบวนการที่มีความยุติธรรม บุคคลนั้นก็จะยอมรับ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ในเชิงบวก เนื่องมาจากกระบวนการที่แสดงออกถึงความยุติธรรมว่าการรับรู้ความยุติธรรมทั้งด้านผลตอบแทน กระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนด ผลตอบแทนในเมื่อคนเราเห็นว่ากระบวนการตัดสินใจมีความยุติธรรม บุคคลนั้นก็จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นเชิงบวกออกมา นอกจากนี้มีตัวแปรแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด ตัวแปรลักษณะลักษณะบุคคล ชั้นปี ระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับ Eric G.Kirby et. Al (2010)

ส่วนพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากที่สุดคือ ตัวแปรลักษณะบุคคล คือเพศชายจากงานวิจัย Rariv and Netz (2007) พบว่า เพศส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ เนื่องจากเพศชายกล้าเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง มีพฤติกรรมที่ชอบเอาชนะตัวแปรแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด จากทฤษฎีของ ตัวแปรลักษณะบุคคล คือ ชั้นปี ระดับชั้นปี 1 ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ จากทฤษฎีการตัดสินใจ Simon (1955) ซึ่งพบว่า การตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อการเอาชนะผู้อื่นส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากกว่าเชิงบวก เนื่องจากการพฤติกรรมแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุดจัดได้ว่าเป็นลักษณะการที่เลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตัวเอง ตัดสินใจโดยยึดหลักระดับการยอมรับได้เป็นที่ตั้ง ทางที่เลือกต้องเป็นทางที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ เปรียบเทียบผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้ รับจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง โดยที่ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้มีตัวแปรการรับรู้ถึงความยุติธรรม และตัวแปรลักษณะบุคคล ชั้นปีระดับชั้นปี 2 ชั้นปี 3 สอดคล้องกับ Eric G.Kirby et. Al. (2010)

3. สมการทำนายตัวแปรพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกและเชิงลบ

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{Positive} = 1.16 + 0.27(\text{DLevel3})^* + 0.07(\text{Maximize})^* + 0.47(\text{Conscience})^* + 0.07(\text{Fairness})^*$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Positive}} = 0.16Z^*_{\text{DLevel3}} + 0.11Z^*_{\text{Maximize}} + 0.56Z^*_{\text{Conscience}} + 0.11Z^*_{\text{Fairness}}$$

จากสมการถดถอยพหุคูณ ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวกมากที่สุดคือ ตัวแปรการมีสติรู้ผิดชอบ รองลงมาคือตัวแปรระดับชั้นปีที่ 3 ตัวแปรการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดและตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้น้อยที่สุดคือ ตัวแปรการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม สอดคล้องกับ Eric G.Kirby et. Al (2010)

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบ

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{Negative} = -0.35 + 0.80(\text{Male})^* + 0.63(\text{DLevel1})^* + 0.57(\text{Level3})^* + 0.32(\text{Maximize})^*$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Negative}} = 0.29Z^*_{\text{Male}} + 0.21Z^*_{\text{DLevel1}} + 0.18Z^*_{\text{DLevel3}} + 0.24Z^*_{\text{Maximize}}$$

จากสมการถดถอยพหุคูณ ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงลบมากที่สุดคือ ตัวแปรเพศชาย รองลงมาคือตัวแปรระดับชั้นปีที่ 1 ตัวแปรระดับชั้นปีที่ 3 และตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้น้อยที่สุดคือ ตัวแปรการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด สอดคล้องกับ Eric G.Kirby et. Al. (2010)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ปกครอง อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง ให้ควรให้ความสนใจ โดยปลูกฝังพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงบวก ให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยเฉพาะนักศึกษาชาย

1.2 ผู้ปกครอง อาจารย์ควรใส่ใจเลี้ยงดูให้นักศึกษาชายในชั้นปี 1 เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ในด้านมีสติรู้ผิดชอบ

1.3 ผู้ปกครอง อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมเชิงบวก โดยสนับสนุน การมีสติรู้ผิดชอบ การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และการรับรู้ถึงกระบวนการยุติธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำตัวแปรอื่นๆ เข้ามาศึกษาในโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเองสูงความสามารถในการเผชิญปัญหา

เอกสารอ้างอิง.

- กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ดรุณี ชิงชัย. การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสุขส่วนตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, 9(1). 90-98,2554.
- เนตรนภา เดชหัสติน. บุคลิกภาพความต้องการตามแนวคิดของ Maslow บรรยายการองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศิริราช. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคาแหง, 2553.
- ทองเรือน อมรัชกุล และคณะ. พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2551.
- พัชรภรณ์ บุญทวี และคณะ. การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EO) ความฉลาดทางจริยธรรม (MO) ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AO) และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (AT) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1” วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 18(2): 120-134.2555.
- ภัทรณณ พันธุ์สีดา. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษากรณีพนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การของรัฐแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- สุธิดา ชัยรุ่งเรือง. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2552.
- สุลัดดา อะเวลา. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสังคม ความต้องการ การปรับตัวทางสังคมกับทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา): มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ไพลิน ปุกมะ. ทฤษฎีการพัฒนาการของอีริกสัน (Erikson). วันที่สืบค้นข้อมูล 28 เมษายน 2553. เข้าถึง ได้จาก <http://www.learners.in.th/blogs/posts/236108,2550>.
- รัตนกร กิจจันทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ การรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรค : กรณีศึกษาพนักงานบริษัทรถยนต์แห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.

- อรอนงค์ นิยมธรรม และคณะ. “การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะด้านความเมตตากรุณา สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก” วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 18(2) : 120-134. 2555.
- อรพิน ศิริสัมพันธ์ และคณะ. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปีที่ 4 ฉบับเดือนกันยายน-ธันวาคม 2554. 2554.
- Adam, J. S. Adams' Equity Theory : Equity Theory on Job Motivation. [online]. [cited 2007 May 28] Available from : URL :<http://www.businessballs.com/adamsequitytheory.htm>.2007
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. NEO PI-R professional manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.1992.
- Colquitt, J. A. “On the dimensionality of organizational justice : A construct Validation of a measure,” Journal of Applied Psychology. 86, 386-400, 2001.
- Duda, J. L. &Tappe, M. K. “Predictors of personal investment in exercise among middle age and older adults,” Perceptual and Motor Skill. 66, 543-549, 1998.
- Eric G.Kirbyet,al. Exploring the Factors Affecting the Use of kiasuTactics.Institute of Behavioral and Applied Management . all Rights Reserved, 2010.
- Goldberg, L. R., Johnson, J. A., Eber, H. W., Hogan, R., Ashton, M. C., Cloninger, C.R., & Gough, H. G. “The internationality personality item pool and the future of public domain personality measures,” Journal of Research in Personality. 40,84-86, 2006.
- Hwang, Ang, & Francesco. “Adventure learning: Competitiveness (Kiasu) attitudes And teamwork,” Journal of Management Development. 22(7/8), 562-578.2002.
- Raviv, S., & Netz, Y. “Age, gender, and level of activity as moderators of personal incentives to physical activity in Israel,” The Journal of Psychology. 141(3), 241-261.2007
- Simon, H. A. “A behavioral model of rational choice,” The Quarterly Journal of Economics. 69(1), 99-118.1955.